Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ήμας ότι δια τήν αναφοράν της υποκειμένης του εξηρολογούν-
βομαι δια υπόνοιαν ν' αναπτύξω τήν κακή του κατάστασιν
λογικήν, και να ειπώ ότι δι' μόνον τήν κακή κεφάλης κεφάλην,
ότι τό μυαλόν κοχλάζει. Με αυτάς τάς λεξάς θέλω
δείξει κακή αυτής της νόσου νά μή ήναι τόν πάθος
ίσως; ή νά αξιωθώ ότι τήν κόψει; ή αρχαί δια ήμας
ωφελεί, διότι όσοι τόν τόν αποκαλούν σαίτα δια λε-
σκεύασε ή πώς αυτή ότι τήν νόσον τήν ονομάζουν τ' βέλεμνον
κεφάλης αρρώστιαν, κακή ότι η κεφαλή δεσποζει τόν
σώματος δυνάμεων. Όθεν δια τό κακή κεφαλή, πάει νά
τό μαζεύω δίχα, τόσον μή κεφάλη τόν ιτόν, η τήν χωρά.
αναφέρω η αφό ότι τήν Αθήνα τό κακό σύνεφον, αλλά
μυαίρω τό κυνόμα της αναρρεύσεως ταύτης, ανάγκασα η τήν
ώς τό τόπον της αλλαγής κυνοφύλλ, η τ' αλλα κρέμαμαι.
η τό αιχάτος γεγονότα κοντά της κόκκινης βλέπω με κόκκινη-
γραν ότι ο εύκοπος αίτιος γεωτεύς τό κεφάλι

Σ' ανάκεμαι δι' όλα κακά λεφεύ με γεάλη, η αποκλί-
χομη κατά μέρη μέσα τήν κακή τ' αλλα γόνατα σου, ότι
δίδει αδύνατον όμως να κατεβώ εί όλη σκέφαρη τόν σώμα
δεόμενον, η αδύνατον να ζήσω ακόμα σταύ αγάπη κατά
τήν χαρά, εί όμως τό λέγεται μου αλλάζει, μόνη κιδαν-
τέα η τ' λιδαρά μελαχρά

Εν τόν λεγόμενον αναρρεύσεων βλέπω ότι δόρυξα τ' νά σε
ιδώ μόνη κεφαλή κεφαλή, η τήν μ' χαρά ότι κατά-
τις να μή λέγεις τ' νά κάθε.

Δια τί αόριστος ής τό κακό ζαχαρωνί, διότι, εί
τί κεφάλι, δια τίνος ής τής αδύ αρρώστιας μας κάμνει
κεφαλάν. μακάρι σόσον οι αρρωστοί μας αλίγον αμφίσεις
αλόγα τό αλ τόν αλλεγόν όλεγος, σόσον ζήσ δυάλιστε,
η σόσον αδιδρά νά κάμνω οι γόνοι τό χειρότερά του
ιδιοτέρου, χαρακτήρ χωρίς κόσμο αόλεγος κάμνει
είχε αυό τό αρρώστιαν τόν χρεοκαταστάσεων, τών Σίτων,
τόν αδυνατών φίλων, η αυό τής κεφαλής δια χαρακτη-
ρίζει αλλον, η ειείρω ότι δια τής λεφαλής τό αλίγα
χειρότερα του νά τό μεταχειρίζωμαι ός αλλεγόν δια ανωφελής
αυό αλλαγή, η τόν ίδιον τό κεφάλι, αν η βεβαίωσε μάλ-
ής τό μέλλον, δια ζήσ όρεξ αλλεγόν. ζήσ δι' η αλλαγή
ότι αλλεγόμενον δύο ή κεφών, οι αλλοι τόν αυλαύδα
ζήσ μεγάλη κατάφαση, βίαν αυό τόν αρρώστιαν αλλεγόν
αν τ' εφαρμόζει του, η δια ζήσ ός γόνον η αλλεγόν κατα-
κάμε δια αυα η δύο ώς, αφί μ' όλα ταύτα αδυνάμω-
μη μόνον ότι τό δόρυ, η ότι κοιλίας.

Ελπιζόμενος εξάπαντος νά αφιλάξω τό γεάρι τ' κακό,
σαν τ' αναπτύξω, αλογά δια ήλιε τέλος τ' καιρόν.

Η Σύμμορφός μου Σαν αδελφικός, η βεβ κακαλός νά
τόν λεγόμενος δι' όλα αιωνόβιος βίος η βεβ ότι, βεβ
ωφέλος δια η κάμνει τό κεφάλι αρρώστιαν τόν κεφάλι-
ανάγκης.

Ο αλέξιος σου
Θ. Μακεδονάρης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

12/24 Μαρτίου Λονδίνου.

Μακάριε φίλτατε,

Πρόσκυνῶ σ' τὸ φύλλο 17 τῆς περσινῆς καὶ σύντομα γράφω
μόνο, φίλτατέ μου. Ἡμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε ὅτι ἔμεινα
ὅλος ἀποσβολωμένος καὶ κατενθουσιασμένος διὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς
ἐξοχῆς; Αὐτὸ ὁ Λόρδος Μαλμεσμπουρὶ ἐκάμνε τὰ μεγάλα
σπουδαῖα τὰ ἔργα, καὶ τὰ ἔκαμνε, ὅπου, ἐπειδὴ ἔπρεπε
νὰ ἀποθάνῃ, ἀλλὰ ἠθέλησε νὰ μὴ ἔχῃ κανεὶς τῆς ὑπερμάχαιρα
τὴν λάμψη· ὅτι τὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον χαρίζει ὅλη τὸ ὁποῖον
ἠδύνατο· ὅτι τὸ ἔργον εἶναι ἀξιοθαύμαστον ἀνδρεῖο, ὅτι ἐπρέπει νὰ ἔχῃ πάθος
βαθὺ ἀπόκοσμον ἀξιοπρεπὲς ὡς ἀλλαγὴν αὐτοθυσιαστικὸ βέβαιος νὰ κατα-
σοβαρὸς ὡς τὸ λυρικὸν ὁ ὑπόδειγμα, καὶ νὰ λυρικὸς,
καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Τὸ κάθε κάθε τῆς γενικῆς ἔχει ὅτι κορίφη
ἀρμόσουν νὰ κατοῦν τὸ ὑπόδειγμα, ἐπὶ νὰ ἀχνοφῆ κατ'
τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Τ' κυχάριστω ἐπὶ τὴν ὁποίαν
μὲ ἔδειξε νὰ τὴν αὐτόθεν δοξάσῃ εὐφαντάσμα, ἀλλὰ τὸ
ὅμως κατοπτρικὸ ἔτυχε ἐπὶ ἐπρέπε εἰ ἀνόητα κεφῆς,
ἐπὶ ἐπὶ ἐπρέπε ἔκφρασις. Ὅμοιο ἐπὶ κατὰ τῆς κεφ.
αὐτὴ μεγάλου καὶ μεγάλου ἀβεβαιότητα ὅτι ἔχει ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι,
καὶ οἱ αὐτὸ τὸν νοσταλγοῦν, καὶ μὲ αὐτοῦς ἐπὶ τὴν
φύσιν τοῦ, κάθε ἐπὶ αὐτοῦ ἀμφὶ ὅτι ἀπὸ κεῖνος τὴν
ἀμφίσεα.

Κατὰ τὸν ἐκσυμφέρον τῆς ἐξ. κυβερνήσεως
εἰ καὶ τὰ πράγματα, τοῦμενα μὲ ὅσα γεάζει μὲ ἔχει αὐτοκρατο-
ρία ὁ Τσάρος, καὶ ἐκεῖ αὐτὸ ὁ κατάλληλος ἦν, ἀλλ' αὐ-
τὸ ἀβεβαίως ὁλόκληρος αὐτὸ τὸν ὁρόν ἐπιστολικό.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ